

Daniels bok – nummer ett hundre og syttifem

Den herliggjorte Kristus: Profetiske paralleller i Daniel og Åpenbaringen

Jeff Pippenger

2024-04-05

Synet av Kristus i Daniels bok kapittel ti er det samme synet som Johannes så i Åpenbaringen. Det var «marah»-synet, som er den feminine formen av «mareh»-synet av Kristi tilsynekomst. «Mareh» er synet om de to tusen tre hundre år, og dets primære betydning er «tilsynekomst». «Tilsynekomsten» av Kristus både for Daniel og Johannes var begge syner av den herliggjorte Kristus.

Og på den fire og tyvende dag i den første måneden, mens jeg var ved bredden av den store elven, som er Hiddekel, løftet jeg mine øyne og så, og se, der var en mann kledd i lin, med beltet om sine lender av fint gull fra Ufas. Også hans legeme var som krysolitt, og hans ansikt som et lyns skinn, og hans øyne som ildsluer, og hans armer og hans føtter skinte som blankpusset kobber, og lyden av hans ord var som lyden av en stor skare. Daniel 10:4–6.

Ordet «mareh», som betyr «utseende», er i avsnittet oversatt med «lynets skikkelse». Ordet brukes fire ganger i kapittel ti; to ganger er det oversatt med «syn», og to ganger med «utseende». Det brukes tre andre ganger i sin feminine form. Ordet «marah» er den feminine uttrykksformen av «utseende»-synet. Det defineres som «et speil», og det er et «kausativt» adverb som bevirker at noe skjer når det blir sett.

Et kausativt adverb er avledet av et adjektiv som forårsaker at noe skjer eller frembringer en virkning. I språk og grammatikk viser det ofte til verb eller konstruksjoner som uttrykker tanken om å få noen eller noe til å utføre en handling eller erfare en tilstand.

For eksempel, i setningen «Hun fikk ham til å le», er verbet «fikk» kausativt, fordi det angir at subjektet (hun) forårsaket at objektet (ham) utførte handlingen (å le).

«Jeg fikk bilen min reparert.» (I denne setningen er subjektet «jeg» årsak til at en annen utførte handlingen å reparere bilen.)

«Hun fikk elevene sine til å lese til eksamen.» (Her fikk subjektet «Hun» elevene sine til å utføre handlingen å lese til eksamen.)

«Han fikk håret klippet.» (I dette tilfellet fikk subjektet «Han» en annen person til å utføre handlingen å klippe håret hans.)

«Selskapet lot bygningen bli renovert.» (I denne setningen forårsaket selskapet at noen andre utførte handlingen å renovere bygningen.)

«Vi skal få barna til å hjelpe til med husarbeidet.» (Her planlegger subjektet «vi» å få barna til å delta i handlingen å hjelpe til med husarbeidet.) I hvert av disse eksemplene angir de kausative verbene (had, made, got, get) at subjektet får noen andre til å utføre handlingen som er angitt av

hovedverbet (repaired, study, cut, renovated, help).

«Mareh»-synet av skikkelsen, når det uttrykkes i feminin form «marah», og når det defineres som «et speil», viser at synet av den herliggjorte Kristus blir gjenskapt i dem som betrakter synet. Da Daniel så Kristi «skikkelse» som lyn, flyktet en klasse mennesker i frykt, men for Daniel frembrakte det en mirakuløs forandring i ham.

Og jeg, Daniel, så alene synet; mennene som var med meg, så ikke synet. Men en stor skjelving falt over dem, så de flyktet bort og skjulte seg. Derfor ble jeg alene tilbake og så dette store synet, og det ble ikke kraft igjen i meg; for min livskraft ble i meg forvandlet til forgjengelighet, og jeg beholdt ingen styrke. Daniel 10:7, 8.

Sannheten er fremstilt ved det hebraiske ordet «sannhet», som er dannet av den første, den trettende og den siste bokstaven i det hebraiske alfabetet. Den første bokstaven og den siste bokstaven er alltid de samme for Kristus, ettersom Alfa og Omega alltid representerer enden sammen med begynnelsen. Den midterste eller trettende bokstaven representerer opprør. Daniel sier: «Jeg, Daniel, alene så synet», men mennene som var sammen med Daniel, som levde i opprør, «så ikke synet». Derfor så Daniel «alene» «det store synet». Ved begynnelsen og ved enden så Daniel alene synet, og den andre henvisningen fikk dem som flyktet, til å åpenbare sitt opprør. Daniel representerer Guds folk i de siste dager, som forvandles til Kristi bilde gjennom prosessen med å betrakte Hans bilde. Vi skal se på «speil»-synet.

«Vi må ha kunnskap om Gud gjennom levende erfaring. Dersom vi følger videre for å kjenne Herren, skal vi vite at hans frembrudd er gjort rede som morgenrøden. Kristus kaller oss til å bli fylt med hele Guds fylde. Da kan vi i sannhet representere den kristne religions fullkommenhet. «Den som drikker av det vann jeg vil gi ham,» erklærer Frelseren, «skal aldri i evighet tørste; men det vann jeg vil gi ham, skal i ham bli en kilde med vann som veller fram til evig liv.» Kristus ønsker at vi skal være medarbeidere med ham. Når vi er tømt for selvet, vil han gi oss sin nåde til å meddele til andre. De to oljefruktbærende grener, som gjennom de to gyldne rør tømmer den gylne olje ut av seg selv, vil visselig forsyne de rensede kar med lys og trøst og håp og kjærlighet for dem som er i nød. Vi må yte Gud mer enn sporadisk tjeneste. Men dette kan vi gjøre bare ved å lære av Jesus og nære hans saktmodighet og hjertets ydmykhet. La oss skjule oss i Gud. La oss ha tillit til ham. La oss bli i Kristus. Da blir vi alle, idet vi «med utildekket ansikt ser Herrens herlighet som i et speil, forvandlet til det samme bilde fra herlighet til herlighet» — fra karakter til karakter. Gud forventer ikke umuligheter av deg eller meg. Ved å skue ham kan vi bli forvandlet til hans bilde.» Signs of the Times, 25. april 1900.

I Daniels kapittel ti og kapittel ni gir Gabriel Daniel tydningen av profetiens ytre og indre syner, og Daniels første utsagn i vers én i kapittel ti er at han hadde forståelse av begge synene, fremstilt som «tingen» og «synet». Han mottok denne forståelsen ved slutten av de tjueén dagene da han hadde vært i sorg. Disse tjueén dagene ble avsluttet med erkeengelen Mikael's ankomst. Tallet to hundre og tjue, og tallet tjueto, som er en tidel eller tiende av to hundre og tjue, er et symbol på foreningen av guddommelighet med menneskelighet, og det var på den tjuetoende dagen at Daniel ble forvandlet til Kristi bilde.

Jeg åt ikke noe velsmakende brød, og kjøtt eller vin kom ikke i min munn, og jeg salvet meg ikke i det hele tatt, før tre fulle uker var til ende. Og på den tjuefjerde dagen i den første måneden, da jeg var ved bredden av den store elven, som er Hiddekel, løftet jeg mine øyne og så, og se, der var en mann kledd i lin, og om hans hofter var det bundet belte av fint gull fra Ufas. Daniel 10:3–5.

Daniel representerer Guds folk i de siste dager, som gjennom Guds profetiske Ord har erkjent at de er blitt spredt, og som sørger over sin spredte tilstand og søker lys. Deres spredte tilstand fremstilles som en dal med døde, tørre ben i Esekiel kapittel trettisju. Benene er døde, og de er spredt, men de blir identifisert som Israels hus. Israels hus i de siste dager er de ett hundre og førtifire tusen. De er spredt, slik Daniel erkjente ut fra Jeremias og Mosebøkene. I Esekiel viser de døde at de erkjenner sin tilstand.

Da sa han til meg: Menneskesønn, disse ben er hele Israels hus. Se, de sier: Våre ben er blitt tørre, og vårt håp er gått til grunne; vi er avskåret for vår del. Esekiel 37:11.

Israels hus, som er benene, erklærer at de er «avskåret fra våre deler». De har erkjent sin spredte tilstand. Israels hus i de siste dager oppfyller lignelsen om de ti jomfruer til punkt og prikke, og i den millerittiske historie blir oppfyllelsen av erkjennelsen av at de var avskåret fra sine deler, identifisert når de vise jomfruene kom til å forstå at de befant seg i ventetiden, og også at ventetiden var en bestemt periode i lignelsen. De i Esekiel som erkjenner sin spredte tilstand, er de som etter den første skuffelsen erkjente at de var i ventetiden.

Både Esekiels ben og de vise i lignelsen om de ti jomfruene er representert ved Daniels sorg gjennom de tjueen dagene. Etter de tjueen dagene, på den tjuende dagen, steg Mikael ned, og Daniel fikk et syn av den herliggjorte Kristus som forvandlet Daniel til Kristi bilde. De vise jomfruene og de døde ben må også gjennomgå den forvandlingen som fullbyrdes ved speilbildets syn.

Daniel, Esekiels døde ben og de vise jomfruene i Milleritt-historien, er alle i samsvar med de to vitnene som blir drept i Åpenbaringen kapittel elleve. Moses og Elia ble drept, men de skulle oppstå ved slutten av tre og en halv symbolske dager. Moses ble oppreist av Mikael, slik det er identifisert i Judas' brev.

Men erkeengelen Mikael våget ikke, da han stred med djevelen og tvistet om Moses' legeme, å rette en spottende anklage mot ham, men sa: Herren refse deg. Judas 1:9.

I Daniels kapittel ti mottar Daniel speilvisjonen når Mikael stiger ned etter de tjueén sørgedagene. Det er Mikael's røst som oppvekker de døde.

For Herren selv skal stige ned fra himmelen med et rop, med overengelens røst og med Guds basun; og de døde i Kristus skal først oppstå. 1 Tessaloniker 4:16.

Daniel kapittel ti identifiserer overgangen fra den laodikeiske bevegelsen til den tredje engel til den filadelfiske bevegelsen til den tredje engel. Det samsvarer med de to vitnene i Åpenbaringen kapittel elleve, de døde ben i Esekiel kapittel trettisju, de kloke jomfruene i lignelsen om de ti jomfruene, og millerittene som oppfylte lignelsen. Gabriel gav tolkningen av det store skueglasssyn,

samtidig som han fullførte tolkningsverket han hadde påbegynt i kapittel ni. Tolkningen ble fullført ved at Gabriel identifiserte den profetiske historien som finnes i kapittel elleve, og som faktisk fortsetter inn i de tre første versene av kapittel tolv. Deretter, i vers fire i kapittel tolv, blir Daniel befalt å forsegle sin bok.

I Daniel kapittel ti representerer Daniel, «bud på bud», Guds folk i de siste dager, som også i Daniel kapittel to fremstilles som oppriktig søkende etter å forstå det ytre profetiske budskapet, representert ved Nebukadnesars hemmelige bilde av dyr, under trussel om døden. Han søker også å forstå synet om det indre profetiske budskapet, representert ved de to tusen tre hundre dagene. Etter de tjueén symbolske sørgedagene i kapittel ti fremstilles han endelig som en som forstår begge åpenbaringene. Hans forståelse fullbyrdes når erkeengelen stiger ned, og han blir berørt tre ganger.

Hans erfaring med Mikael, synet av Mikael som han alene ser, forbereder ham til å motta den fulle tolkningen av både de indre og de ytre synene i profetien. Denne erfaringen fremstilles, linje på linje, på en meget detaljert måte når den sammenholdes med Esekiel kapittel trettisju, Åpenbaringen kapittel elleve og Jesaja kapittel seks. Verset i kapittel elleve hvor Gabriel fører de to synene sammen, er vers ti, for der drar kongen i nord opp til festningen, men ikke lenger. Festningen er nasjonen, eller hovedstaden, eller kongen av Egypt i verset, slik Jesaja definerer det i kapittel sju.

For hodet for Syria er Damaskus, og hodet for Damaskus er Resin; og innen sekstifem år skal Efraim bli knust, så det ikke lenger er et folk. Og hodet for Efraim er Samaria, og hodet for Samaria er Remaljas sønn. Dersom dere ikke vil tro, skal dere sannelig ikke bli stående. Jesaja 7:8, 9.

I vers ti, i kapittel elleve i Daniel, kommer kongen i nord opp til grensen av Egypt, og verset definerer dette som Egypts «festning» (kongen i sør). Det kan påvises at vers ti representerer 1989, da Sovjetunionen ble feid bort av pavedømmet og dets stedfortredende hær, De forente stater. Det var den første av tre stedfortrederkriger, som til slutt blir til tredje verdenskrig ved den tredje stedfortrederkrigen (Panium). Den andre stedfortrederkrigen er fremstilt ved vers elleve og tolv, og finner nå sted i Ukraina, hvor Russland representerer kongen i sør, slik Sovjetunionen representerte kongen i sør i sitt nederlag i 1989.

Jeg har tidligere brukt uttrykket «kald krig» for å tydeliggjøre skillet mellom disse tre stedfortrederkrigene og verdenskrigene. Det pågår faktisk reell krigføring i Ukraina, så det er i virkeligheten ikke en kald krig, men en stedfortrederkrig mellom pavedømmet og dets allierte og Russland. Men det skal komme en tredje verdenskrig, hvor så godt som enhver nasjon vil bli betraktet som et mål.

«Å, om Guds folk hadde en forståelse av den forestående ødeleggelsen av tusenvis av byer, som nå nesten er overgitt til avgudsdyrkelse! ...»

«Overtredelsen har nesten nådd sin grense. Forvirring fyller verden, og en stor redsel skal snart komme over menneskene. Enden er svært nær. Vi som kjenner sannheten, burde forberede oss på det som snart vil bryte inn over verden som en overveldende overraskelse.» Review and

Herald, 10. september 1903.

I vers elleve og tolv vil Russland, sydens konge, beseire pavedømmets stedfortredende hær, fremstilt ved naziregimet som leder Ukrainas krigsinnsats, og som støttes av pavedømmets tidligere stedfortredende hær, De forente stater. Under andre verdenskrig var pavedømmets stedfortredende hær, nordens konge, mot det kommunistiske Russland Tysklands naziregime, og den stedfortredende hæren tapte, slik den også vil tape igjen i Ukraina i nær fremtid.

Den tredje stedfortrederkrigen er framstilt i vers tretten til femten, og ble i oldtidshistorien oppfylt ved slaget ved Panium. Den tredje stedfortrederkrigen vil bli gjennomført av De forente stater, pavedømmets stedfortredende hær, og nordens konge vil seire i det slaget mot ateismen, slik den gjorde i den første stedfortrederkrigen (den kalde krigen). I den første og den tredje stedfortrederkrigen beseirer nordens konge – pavedømmet – sydens konge (Sovjetunionen), og beseirer deretter De forente nasjoner. Dets stedfortredende hær i disse to slagene var, og vil igjen være, De forente stater.

Trump vil bli gjenvalgt som den åttende presidenten, det vil si en av de sju presidentene som har regjert i De forente stater siden den første stedfortrederkrigen (den kalde krigen) ble fullbyrdet i 1989, hvilket var endetiden for den tredje engels reformbevegelse. Trump representerer det republikanske hornet på dyret fra jorden, og han fikk et dødelig sår av «woke»-ateismens dyr i 2020, til oppfyllelse av de to vitnene i Åpenbaringen kapittel elleve som ble drept på gaten.

Future for America representerer det sanne protestantiske horn gjennom den samme historie, og i 2020 fikk Future for America et dødelig sår ved dyrets hånd, det vil si den «woke» ateismens dyr. I 2023, tjueto år etter 2001, steg Mikael ned for å begynne den prosess som er fremstilt av Esekiel, Johannes, Daniel og Jesaja, med å oppreise en mektig hær som skal løftes opp som et banner ved den snart kommende søndagsloven.

I 1856 gikk den filadelfiske millerittbevegelsen over til den laodikeiske millerittbevegelsen, og der og da forkastet den den økte kunnskapen om de syv tider, og fullførte deretter sin opprørstilstand fullt ut i 1863. Millerittene gikk over fra den tilstand som er fremstilt ved den sjette menighet, Filadelfia, til erfaringen til den syvende menighet, og dette vendepunktet samsvarer med historien i 2023, når den laodikeiske bevegelsen Future for America går over fra erfaringen til den syvende menighet, tilbake til erfaringen til den sjette menighet, Filadelfia. I denne profetiske anvendelsen blir det sanne protestantiske hornet, likesom det republikanske hornet, det åttende, som var av de syv.

Nøkkelen til å erkjenne at krigen i Ukraina er den andre stedfortrederkrigen, er «festningen» i vers ti og vers sju. I vers sju, som fremstiller at pavedømmet mottok sitt dødelige sår i 1798, gikk sydens konge inn i nordens konges «festning», og dette ble oppfylt ved at Napoleons general gikk inn i Vatikanet og tok paven til fange. Sydens konge hadde gått inn i festningen. I vers ti feide nordens konge, som representerer pavedømmet og dets stedfortrederhær, De forente stater, bort strukturen til Sovjetunionen, men lot «festningen» bli stående. «Festningen» var hodet, hovedstaden—det var Russland.

Men «hodet», eller festningen, kan bare fastslås på grunnlag av to eller tre vitner ved å benytte Jesaja kapittel sju, vers sju og åtte. Jesaja sju, vers åtte og ni, var det primære referansepunktet for Hiram Edsons artikkelserie om de «sju tider» som ble utgitt i 1856. De to versene som fastslår at Russland er den festningen som seirer i den nåværende ukrainske krigen, er også de to versene som fastslår utgangspunktet for begge de «sju tider», mot Israels nordlige og sørlige riker. Vers ti i kapittel elleve identifiserer det ytre synet, som Søster White lærer er basert på rikens oppgang og fall.

«Av nasjonenes oppgang og fall, slik det blir gjort klart i Daniels bok og i Åpenbaringen, må vi lære hvor verdiløs bare ytre og verdslig herlighet er. Babylon, med all sin makt og prakt, maken til hvilken vår verden siden aldri har sett, — makt og prakt som for datidens mennesker syntes så faste og varige, — hvor fullstendig er det ikke gått til grunne! Som «gressets blomst» er det gått til grunne. Jakobs brev 1:10. Slik gikk det også med det medo-persiske riket og rikene Hellas og Roma. Og slik går alt til grunne som ikke har Gud til grunnvoll. Bare det som er knyttet til Hans hensikt, og som uttrykker Hans karakter, kan bestå. Hans prinsipper er det eneste faste vår verden kjenner.» Prophets and Kings, 548.

De tre stedfortrederkrigene blir «gjort tydelige i Daniels og Åpenbarings bøker», og nøkkelen til denne sannheten er «festningen» i vers ti i Daniel elleve. Men vers ti omhandler også det indre synet, for utgangspunktet for begge «sju tider» blir også angitt i Jesaja kapittel sju, vers åtte og ni. Det ytre og det indre kan ikke skilles, og de to periodene på to tusen fem hundre og tjue år er også Esekiels to staver, som, når de føyes sammen, representerer beseglingen av de hundre og førtifire tusen, hvilket er foreningen av guddommelighet med menneskelighet.

Daniels erfaring med det kausative «marah»-synet representerer den profetiske linjen hvor Mikael stiger ned og oppvekker sitt endetidsfolk. Denne oppstandelsen representerer de trinn Kristus fullbyrder for å forene sin guddommelighet med sitt endetidsfolks menneskelighet. Det fullbyrdes ved sammenføyningen av det guddommelige sinn med det menneskelige sinn, slik at de har ett sinn, og det fullbyrdes i tronsalen, i Det Aller Helligste, som er den «festning» Søster White identifiserer som sjelens «borg» (festning).

I tronrommet mottar Guds folk i endetiden Kristi sinn og blir deretter satt med Kristus i himmelske steder. Det himmelske sted hvor Kristus sitter, er festningen eller templets hode. Legemstemplet har en lavere natur, som er kjødet, eller kroppen. Det har også en høyere natur, som er sinnet. I vers ti i Daniel kapittel elleve markerer nøkkelen som utpeker festningen i det ytre synet, også festningen i det indre synet, og ved dette identifiserer den den historie hvor hornene av republikanisme og av protestantisme går over til dyrets bilde (republikanismen), eller Guds bilde (sann protestantisme). Begge horn blir da det åttende, som er av de sju.

Protestantismens sanne horn er således det filadelfiske horn, som er Esekiels mektige hær og Jesajas banner som løftes opp i krigføringen mot dyrets bilde, først i De forente stater og deretter i verden. Daniel elleve, vers ti, identifiserer det punktet i den hellige historie da sammenføyningen av stavene begynner. Krigen i Ukraina begynte i 2014, men det var ikke før i 2022 at Russland begynte å invadere Ukraina. I 2023, tjueto år etter 2001, begynte Mikael sitt verk med å oppreise dem som hadde lidd sin første skuffelse i oppfyllelsen av lignelsen om de ti jomfruer i 2020. Han

oppreiste først en «røst» som nå roper i ødemarken. I juli 2023 begynte den røsten å rope, og det var den samme røsten som ble oppreist ved begynnelsen av reformbevegelsen til den tredje engel i 1989, for Jesus illustrerer alltid avslutningen med begynnelsen.

«Røsten» som ropte i ørkenen, begynte å lyde ved å framholde Åpenbaringen kapittel én, hvor foreningen av guddommelighet med menneskelighet er framstilt som Jesu Kristi åpenbaring, en åpenbaring som blir åpnet like før nådetiden avsluttes. Daniel erfarte den åpenbaringen i kapittel ti, med det «kausative» synet. Foreningen av guddommelighet med menneskelighet i de første versene av Åpenbaringen representerer den viktigste sannhet, basert på prinsippet om første omtale. Foreningen av guddommelighet med menneskelighet, som er beseglingen av de hundre og førtifire tusen, fullbyrdes ved Guds Ord. Dette Ord blir gitt fra Faderen til Sønnen, som gir det til sin engel, som deretter gir budskapet til en menneskelig representant. De to første trinnene er representert ved guddommeligheten. Disse to trinnene har den særegenhet at det andre trinnet av guddommeligheten representerer den guddommelighet som skapte alle ting. De neste to trinnene er representert ved Guds skapninger. Det første trinnet er en ufalden engel, og den andre manifestasjon av Guds skapelse var den som hadde fått makt til å gjenskape etter sitt eget slag. Dette fjerde trinnet, som representerer menneskeheten, skulle deretter ta budskapet og sende det til menighetene, for at menighetene kunne «lese og høre» de ting som var skrevet deri.

Vi vil fortsette dette studiet i den neste artikkelen.

Jesu Kristi åpenbaring, som Gud gav ham for å vise sine tjenere det som snart skal skje; og han sendte den og kunngjorde den ved sin engel for sin tjener Johannes, han som vitnet om Guds ord og om Jesu Kristi vitnesbyrd, ja, om alt det han så. Salig er den som leser, og de som hører ordene i denne profeti og holder fast på det som er skrevet i den; for tiden er nær. Johannes til de sju menigheter som er i Asia: Nåde være med dere og fred fra ham som er, og som var, og som kommer, og fra de sju ånder som er foran hans trone, og fra Jesus Kristus, det trofaste vitne, den førstefødte av de døde og fyrsten over jordens konger. Ham som elsket oss og tvettet oss fra våre synder i sitt eget blod, og som gjorde oss til konger og prester for Gud og sin Fader — ham være æren og makten i all evighet. Amen. Se, han kommer med skyene, og hvert øye skal se ham, også de som gjennomboret ham; og alle jordens slekter skal jamre seg over ham. Ja, amen. Jeg er Alfa og Omega, begynnelsen og enden, sier Herren, han som er, og som var, og som kommer, Den Allmektige. Jeg, Johannes, som også er deres bror og meddelaktig i trengselen og i riket og i Jesu Kristi tålmodighet, var på den øy som kalles Patmos, for Guds ords skyld og for Jesu Kristi vitnesbyrds skyld. Jeg var i Ånden på Herrens dag, og jeg hørte bak meg en høy røst, som av en basun, som sa: Jeg er Alfa og Omega, den første og den siste. Det du ser, skriv i en bok og send den til de sju menigheter som er i Asia: til Efesos og til Smyrna og til Pergamon og til Tyatira og til Sardes og til Filadelfia og til Laodikea. Åpenbaringen 1:1–11.